

Toldvæsenets betjening af publikum ved et formindsket antal toldkamre.

Toldvæsenets Rationaliseringsudvalg, der i november måned 1965 blev nedsat i Direktoratet for Toldvæsenet med den opgave at foretage en kortlægning og beskrivelse af toldvæsenets arbejdsområder og at fremkomme med forslag til ændringer i arbejdsmetoder og arbejdsprocedurer m. v., afgav i februar måned 1967 som grundlag for det videre arbejde „Betænkning om toldvæsenets struktur“. Toldvæsenets Rationaliseringsudvalg kommer i sin betænkning til det resultat, at væksten i toldvæsenets arbejde og den tekniske og økonomiske udvikling, der bl. a. har medført en stærk koncentration af godstrafikken omkring de større havne og byer, har gjort den nuværende toldkammerorganisation utidssvarende. Rationaliseringsudvalget stiller derfor forslag om, at toldvæsenets lokalforvaltning i provinsen koncentrerer sig til 26 distriktstoldkamre.

Den foreslåede koncentration har — ud over at skabe mulighed for den nødvendige frigørelse af personale til varetagelse af merværdiaffgiften — følgende hovedformål bl. a. med henblik på en bedre betjening af toldvæsenets publikum:

1. At skabe grundlag for en bred sagsudlægning fra den centrale toldforvaltning i København til distriktstoldkamrene og derved tillægge de lokale forvaltningsenheder en væsentlig større selvstændighed end hidtil.
2. At skabe rammerne for en rationalisering og modernisering af toldvæsenets arbejdsmetoder og dermed grundlaget for en forbedret publikumsbetjening.

Gennemførelsen af koncentrationen og den heraf følgende nedlæggelse af et antal toldkamre betyder imidlertid, at erhvervslivet fremtidig ikke i samme grad som i dag får mulighed for kontakt med en i byen placeret toldinstitution. Der er af erhvervslivet og af byrådene i de byer, hvor toldkamret er foreslået nedlagt, udtalt ængstelse for, at dette vil betyde, at det vil blive vanskeligere end før for erhvervslivet i disse

byer at få foretaget dets toldforretninger. Man frygter desuden for, at erhvervslivet de pågældende steder vil få større omkostninger end erhvervslivet i andre byer, samt at strukturrationaliseringen også vil kunne skade udviklingsbestræbelserne i de pågældende byområder.

Man har i Toldvæsenets Rationaliseringsudvalg været opmærksom på disse spørgsmål og har foreslået, at formindskelsen i antallet af toldkamre sammenkædes med sådanne forbedringer af toldvæsenets arbejdsmetoder, at betjeningen af publikum i de byer, hvor toldkamret er foreslået nedlagt, ikke forringes.

Ved vurderingen af problemerne i forbindelse med publikumsbetjeningen må det tages i betragtning, at den af toldmyndighederne foreslåede omorganisering af toldvæsenet er tænkt gennemført over en periode på 5 år. Hensigten hermed er, at afviklingen af de forskellige stedlige toldinstitutioner skal kunne ske i nøje sammenhæng med indførelsen af de metodeforbedringer, som er knyttet til strukturændringen. Herved sikres, at gennemførelsen af toldvæsenets rationaliseringsbestræbelser ikke bliver til gene for den daglige betjening af publikum.

Det må endvidere tages i betragtning, at toldvæsenet fortsat vil være repræsenteret i mange af de byer, hvor toldkamret nedlægges. I de fleste havne, såvel i som uden for købstæderne, vil der fortsat være permanent stationeret en toldtjenestemand eller en toldopsynsmand, der vil være bemyndiget til at udføre de toldforretninger, som kræver stedlig betjening. Det gælder navnlig toldforretningerne i forbindelse med skibsfarten.

Endelig må der peges på, at et af hovedformålene med en gennemførelse af den foreslåede strukturændring som nævnt er at skabe mulighed for en væsentlig dekoncentration af arbejdsopgaver fra den centrale toldforvaltning i København til de enkelte distriktstoldkamre. Det er toldmyndig-